

Sentencja

Pojęcie publicznego udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono odtwarzanie przez podmioty prowadzące kawiarnię-restaurację na rzecz klientów obecnych w lokalu utworów muzycznych i utworów muzyczno-literackich nadawanych przez stację radiową za pośrednictwem odbiornika radiowego podłączonego do głośników lub do wzmacniacza dźwięku.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 29 czerwca 2015 r. – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/ Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sprawa C-322/15)

(2015/C 320/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stoi na przeszkodzie dla stosowania zaskarżonej decyzji Autorità di garanzia delle Telecomunicazioni nr 397/13/CONS i związanych z nią przepisów prawa krajowego, w interpretacji przyjętej przez tenże urząd, wymagających całościowej „informacji gospodarczej o systemie telekomunikacyjnym” (którą należy sporządzić zgodnie z włoskimi przepisami księgowymi) w sprawie działalności gospodarczej prowadzonej w stosunku do włoskich konsumentów – która to informacja uzasadniona jest celami ochrony konkurencji powiązanymi z innymi, bardziej ograniczonymi funkcjami instytucjonalnymi urzędu chroniącego pluralizm w rozważanym sektorze – od operatorów, pomimo iż nie są oni objęci zakresem stosowania przepisów z tego sektora (tekstem jednolitym o audiowizualnych i radiofonicznych usługach medialnych), a w szczególności w rozpatrywanych okolicznościach faktycznych od operatora krajowego wykonującego jedynie usługi na rzecz swojej zależnej spółki prawa irlandzkiego, a także, w odniesieniu do tej spółki, od operatora niemającego siedziby i nieprowadzącego działalności z wykorzystaniem pracowników na terytorium kraju, czyli innymi słowy czy stosowanie tej decyzji i tych przepisów stanowi środek ograniczający swobodne świadczenie usług wewnątrz Unii Europejskiej z naruszeniem art. 56 traktatu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 3 lipca 2015 r. – ENEA S.A. w Poznaniu przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

(Sprawa C-329/15)

(2015/C 320/22)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ENEA S.A. w Poznaniu

Strona pozwana: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że pomoc publiczną stanowi obowiązek zakupu energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła przewidziany w art. 9a ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym w 2006 r., nadanym na podstawie art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2005 r., nr 62, poz. 552)?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie nr 1, czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że na naruszenie tego przepisu może powołać się w postępowaniu przed sądem krajowym przedsiębiorstwo energetyczne traktowane jako emanacja państwa członkowskiego, które było zobowiązane do wykonania obowiązku kwalifikowanego jako pomoc publiczna?
- 3) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytania nr 1 i 2, czy art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską należy interpretować w ten sposób, że sprzeczność wynikająca z prawa krajowego obowiązku z art. 107 Traktatu ustanawiającego Unię Europejską wyłącza możliwość nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorstwo, które nie wykonało tego obowiązku?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso
(Włochy) w dniu 6 lipca 2015 r. – postępowanie karne przeciwko Giuseppemu Astone**

(Sprawa C-332/15)

(2015/C 320/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Treviso

Oskarżony

Giuseppe Astone

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym przytoczonym w uzasadnieniu, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym państw członkowskich – takim jak wyżej wspomniane przepisy obowiązujące we Włoszech (art. 19 dekretu prezydenta republiki 633/1972) – które wykluczają, także z punktu widzenia prawa karnego, możliwość wykonywania prawa do odliczenia, jeżeli nie zostały złożone deklaracje podatku VAT, a w szczególności deklaracja dotycząca roku następującego po roku, w którym prawo to powstało?